

ת"פ 43142/09/20 - מדינת ישראל - פרקליטות מחוז תל אביב מיסוי וכלכלה נגד אורן חדד

בית משפט השלום בכפר סבא
ת"פ 43142-09-20 פרקליטות מחוז תל אביב מיסוי
וכלכלה נ' חדד ואח'

לפני כבוד השופט אביב שרון

בעניין: מדינת ישראל - פרקליטות מחוז תל אביב מיסוי וכלכלה המאשימה

ע"י ב"כ עו"ד טליה נעים

נגד

הנאשם

אורן חדד

ע"י ב"כ עו"ד שלום ברמן

גזר דין

כתב האישום המתוקן; הודאת הנאשם; הסדר הטיעון

1. הנאשם, יליד 1974, הורשע על פי הודאתו, ובמסגרת הסדר טיעון, ב-8 עבירות של **השמטת הכנסה מדו"ח**, בניגוד לסעיף 220(1) לפקודת מס הכנסה; 8 עבירות של **ניהול ספרים כוזבים**, בניגוד לסעיף 220(4) לפקודת מס הכנסה; ועבירה של **מרמה ערמה ותחבולה**, בניגוד לסעיף 220(5) לפקודת מס הכנסה.

2. על פי עובדות כתב האישום המתוקן הנאשם הוא בנו של יחיא חדד (להלן - **האב**). בשנות המס 2010-2017 ניהלו הנאשם והאב עסק למכירת ירקות בשם "פירות וירקות חדד" בהרצליה. בשנות המס 2010-2014 הגיש הנאשם לפקיד השומה דו"חות שבהם נרשם כבעל העסק, והכנסות העסק דווחו על שמו. החל משנת 2015 הודיע הנאשם לפקיד השומה כי האב הוא הבעלים החדשים של העסק, וכי הנאשם יפעל כשכיר בעסק. בשנות המס 2015-2017 הגיש האב לפקיד השומה דו"חות שלפיהם הוא הבעלים של העסק, והכנסות העסק דווחו על שמו של האב. בתקופה הרלוונטית לכתב האישום היו הנאשם והאב מנהלים פעילים בעסק.

בספרי הנהלת החשבונות של העסק לשנות המס 2010-2017, ובדו"חות שהוגשו לפקיד השומה, דווח שהכנסות העסק ממכירות עמדו על סך של 4,974,057 ₪.

ממועד שאינו ידוע למאשימה, עובר לתקופה הרלוונטית לכתב האישום, השמיטו הנאשם והאב חלק מהכנסות העסק, שנתקבלו במזומן, מספרי הנהלת החשבונות של העסק ומהדו"חות שהוגשו לפקיד השומה על הכנסות העסק. השמטת ההכנסות בוצעה כך שהנאשם והאב נהגו לבצע פעולה במחשב הקופה הרושמת, אשר ביטלה את רישומם כהכנסות של חלק מהסכומים שהתקבלו במזומן מלקוחות העסק, כך שסכומים אלו לא נכללו בהנהלת החשבונות של העסק ובדו"חות שהוגשו לפקיד השומה.

בתקופה הרלוונטית לכתב האישום, ביצעו הנאשם והאב את פעולת הביטול שצוינה לעיל לגבי מספר רב של עסקאות שבוצעו בעסק, בסך שלא יפחת מ-3 מיליון ₪.

3. יצוין שבעניינו של אביו של הנאשם, אשר הואשם יחד עמו בכתב האישום המקורי, הופסקו ההליכים, בהתאם לסעיף 170 לחוק סדר הדין הפלילי [נוסח משולב], תשמ"ב-1982, זאת בשל אי כשירות דיונית. במסגרת הסדר הטיעון הוסכם שתיתן דחיה בת כחצי שנה עד לשמיעת הטיעונים לעונש, על מנת ליתן לנאשם אפשרות להסיר את המחדל. לא היתה הסכמה לעונש וכל צד טען כראות עיניו.

ראיות לעונש; טיעוני ב"כ הצדדים

4. אחותו של הנאשם, גב' סיגלית חדד, העידה לזכותו. העדה עורכת-דין בהכשרתה, שימשה כחוקרת במשטרה וכן כתובעת משטרתית. לדבריה, היא מודעת לחומרת העבירות שביצע הנאשם, אך ביקשה למסור שהיא והנאשם מטפלים בהוריהם הקשישים והחולים לבדם. לדבריה, הנאשם הוא המטפל העיקרי באב, מצבו הנפשי קשה והוא המפרנס היחיד במשפחתו. היא סיפרה שהאב היה הדומיננטי בעסק ונתן את הטון, ועל פי הערכים להם חונכו הנאשם כיבד את האב ועשה כדברו. לאור האמור, ביקשה להקל עם הנאשם ולגזור עליו עונש מאסר לריצוי בעבודות שרות, על מנת שיוכל לשוב ולסייע למשפחה.

5. ב"כ המאשימה הפנתה לערכים החברתיים המוגנים; לקלות הרבה בה ניתן לבצע עבירות מס בהיקפים גדולים; לקושי בחשיפת העבירות; לתחכום שבהעלמת המס, כך שלא דובר בנטילת כסף והסתרתו בלבד, אלא ברישום העיסקה בקופה הרושמת ובמחיקתה בדיעבד, כך שקשה היה להתחקות אחריה גם בדיעבד. התובעת הפנתה להיקף המחדל - לא פחות מ-3 מיליון ₪ - סכום משמעותי; הפנתה למשך זמן ביצוע העבירות - משך תקופה ארוכה של 8 שנים; הפנתה לחלקם הבלעדי של הנאשם ואביו בביצוע העבירות, שכן העבירות בוצעו בצוותא חדא, כך שיש לראות בכל אחד מהם כמי שהעלים לבדו סכום של 3 מיליון ₪. התובעת טענה שהנזק שנגרם כתוצאה מביצוע העבירות עומד על מיליון ₪. לדבריה, לנאשם אחריות בלעדית למלוא הנזק שנבע ממלוא סכום ההעלמה. בהתחשב בעובדה שהרווח הגולמי הוא בשיעור של 30%, השומה האזרחית שיצאה לנאשם בעקבות הרשעתו עומדת על 530,000 ₪, וזאת לצרכי פשרה ומשיקולי גבייה בלבד. התובעת הפנתה למדיניות הענישה המחמירה בעבירות אלה ועתרה לקביעת מתחם עונש הולם הנע בין 20 ל-36 חודשי מאסר, לצד קנס במתחם של 50,000 ₪ עד 150,000 ₪. בכל הנוגע למיקומו של העונש בתוך המתחם, טענה ב"כ המאשימה שהנאשם נעדר עבר פלילי, הודה ונטל אחריות, הסיר את המחדל במלואו, ועל כן עתרה למקומו בחלקו התחתון של המתחם לו עתרה, לצד מאסר על תנאי וקנס כספי. התובעת הפנתה לפסיקה.

6. ב"כ הנאשם טען שלא הוכח שהנזק שנגרם לקופת המדינה עומד על מיליון ₪ כטענת התובעת. הסיגור הגיש את הסכם השומה שנערך עם הנאשם, לפיה התקבלה עמדת בא-כוחו של הנאשם שיש להכיר כהכנסה חייבת בהתחשב

באחוז הרווח הגולמי הנהוג בענף, ועל כן, הועמדה שומת המס לתקופה הרלוונטית לכתב האישום על סכום של 533,861 ₪ (נע/1). עוד הגיש ב"כ הנאשם תחשיב שערך ב"כ הנאשם בהליך בפני פקיד השומה, לפיו קרן המס (בניכוי ריבית והפרשי הצמדה) עומדת על סך של כ-350,000 ₪ (נע/2). משכך, טען ב"כ הנאשם שעל פי פסיקת בית המשפט העליון, יש לקבוע שהנזק שנגרם ממעשי העבירה עומד על סכום זה. הסניגור טען שהנאשם בן 48, נשוי ואב ל-2 ילדים קטנים, נעדר עבר פלילי, הודה בהזדמנות הראשונה. הנאשם עובד כשכיר ומשכורתו החודשית היא בסך 7,500 ₪. אשתו אינה בקו הבריאות ולא עובדת. הוגשו מסמכים אודות מצבו הכלכלי של הנאשם ואודות נטילת הלוואה בסכום גדול על ידי אביו, כמו גם אישורים ומכתבי המלצה משירותו הצבאי ומעזר מציון שם הוא מתנדב וכן, מסמכים רפואיים (נע/3). נטען לחלופי הזמן מאז ביצוע העבירות, כאשר מאז העבירה האחרונה חלפו כ-5 שנים. עוד נטען שהנאשם הסיר את מלוא המחדל.

כמו כן, הפנה ב"כ הנאשם לדו"ח הוועדה הציבורית לבחינת מדיניות הענישה והטיפול בעבריינים (דו"ח ועדת דורנר) וטען שלאור המלצות הוועדה אין אפקטיביות להטלת עונשי מאסר קצרים לריצוי בפועל ויש להעדיף לנקוט בהטלת מאסרים קצרים לריצוי בעבודות שרות. לאור האמור, ביקש ב"כ הנאשם לגזור על הנאשם עונש מאסר שיכול וירוצה בעבודות שרות, לצד קנס כספי בסך 10,000 ₪. ב"כ הנאשם הפנה לפסיקה.

7. הנאשם הגיש לבית המשפט מכתב שכתב (נע/4) במסגרתו הביע בוושה לגבי המעשים שביצע, הסביר שלא חונך להתנהג כך, ביקש מחילה וביקש רחמים. הוא הביע דאגה לאשתו ולילדיו במידה וישלח למאסר.

דין והכרעה

8. העבירות שביצע הנאשם, יחד עם אביו, חמורות ופוגעות בשורה של ערכים חברתיים מוגנים, וביניהם - פגיעה בשוויון שבנשיאה בנטל תשלום המיסים; מניעת גריעת כספים מהקופה הציבורית; ומניעת פגיעה ביכולתן של רשויות המס לבצע שומה אמיתית ולגבות את המס מאזרחי המדינה בזמן אמת.

9. בעניינו, מידת הפגיעה בערכים החברתיים המוגנים **גבוהה**. זאת בהתחשב בנסיבות הקשורות בביצוע העבירות כמפורט להלן -

א. ביצוע בצוותא - הנאשם ואביו ביצעו את העבירות בצוותא חדא, כתכנית עבריינית שהגו והוציאו אל הפועל.

ב. תחכום והסוואה - העבירות בוצעו בתחכום רב ובהסוואה של הפעולות שבוצעו על הנאשמים. השמטת ההכנסות בוצעה כך שהנאשם והאב נהגו לבצע פעולה במחשב הקופה הרושמת, אשר ביטלה את רישומם כהכנסות של חלק מהסכומים שהתקבלו במזומן מלקוחות העסק, כך שסכומים אלו לא נכללו בהנהלת החשבונות של העסק ובדו"חות שהוגשו לפקיד השומה.

על הקושי שבהתחקות אחר פעולותיהם של הנאשמים, לאורך שנים ארוכות, וחשיפת סכומי ההכנסה האמיתיים החייבים במס, יעידו דברי ב"כ הנאשם בטיעונו לעונש - "היינו צריכים להקים את מערכת המיחשוב של העסק מחדש, כאשר בהתחלה הצלחנו להקים אותה רק במשרדי המאשימה, אנחנו הגענו לשמה וישבנו מספר שעות והבנו שזה ממש עבודת נמלים לעבור יום יום ולבחון מהם סכומי ההעלמה, זה ממש היתה עבודת נמלים" (עמ' 13).

ג. קושי בגילוי ובחשיפת העבירות - הפעולות שביצעו הנאשמים קשות מאוד לגילוי ולחשיפה.

ד. היקף וסכומים - סכום ההכנסה החייבת במס שהועלמה על ידי הנאשם גבוה מאוד ועומד על **סך שלא יפחת מ-3 מיליון ₪**.

ה. משך התקופה - העבירות בוצעו על ידי הנאשם ואביו במשך תקופה ארוכה מאוד של **8 שנים** (משנת 2010 עד לשנת 2017). בתקופה זו, ניתן לשער, שבוצעו על ידי השניים מאות אלפי עסקאות שלא דווחו לרשויות המס.

10. יחד עם זאת, לקולא, לקחתי בחשבון טיעוני ב"כ הנאשם לפיהם לצורך גזירת הדין יש להתחשב בנזק הממשי שנגרם בפועל לקופה הציבורית, וכן יש לקחת בחשבון את ההסדר אליו הגיע הנאשם עם פקיד השומה, כשהסכום המופיע בו משקף, פחות או יותר, את סכום המס הנובע.

לענין זה ראה ע"פ (מחוזי ים) 10302-09-16 **מזרחי ואח' נ' מדינת ישראל** (6.12.16) שם נקבע -

"בבוא בית המשפט לקבוע את מתחם הענישה עליו לשקול, בין היתר, את הנזק הממשי לקופה הציבורית כפי שהוכח במשפט. בעניין זה אנו מוצאים טעם בטיעוני ב"כ המערערים כי המשקל שניתן להרשעה הנוגעת לחשבוניות הזרות בקביעת המתחם היה רב מדי והיה בו משום התעלמות מן ההכרה של פקיד השומה בהוצאות שהוציאו המערערים בפועל לשם ניהול עסקם".

כן ראה עפ"ג (מחוזי חי') 43320-05-16 **מדינת ישראל נ' חסארמה** (24.11.16), שם נאמר -

"אין בידינו לקבל את טענת המערערת לפיה העובדה שהמשיב הגיע להסדר עם פקיד השומה (הסדר העומד על סך של 330,000 ₪) אינה מעידה בהכרח כי זהו סכום המס שהיה משולם לקופת המדינה אילו דיווח המשיב על הכנסותיו כמחויב בחוק. על כך נשיב, משהגיעו הנישום (המשיב) ופקיד השומה להסדר בדבר סכום המס ודרך תשלומו, יהיו טעמיו של פקיד השומה להסכמתו לאותו הסדר אשר יהיו, הסדר מס זה הוא העומד בפנינו בכל הנוגע לשאלה מהו היקפו של המחדל, וכפועל יוצא מכך - האם מחדל זה אכן הוסר.

נעיר כאן פעם נוספת, המשיב שילם את סכום חובו במס (330,000 ש"ח) במלואו ולמעשה הקטין את הנזק הקונקרטי שגרם, כך שבסופו של יום לא נגרם נזק כספי לאוצר המדינה. אנו סבורים כפי שיובהר להלן כי הסרת המחדל במלואו אינה דבר של מה בכך".

עוד על היחס בין גובה סכום ההשמטה לגובה סכום החוב למס הכנסה עמד בית המשפט גם בע"פ (מחוזי ת"א) 43832-10-13 **שאול נ' מדינת ישראל** (17.2.14) -

"את הדגש שמה המדינה, כאמור, על גובה ההשמטה. באת-כוח המדינה חזרה וציינה בפנינו, כי מדובר בלמעלה מ-5 מיליון ₪, סכום גבוה במיוחד. סכומים נמוכים בהרבה ממנו זכו לענישה מחמירה מזו שהטיל בית-משפט קמא בענייננו. מקובלת עלינו טענת התביעה באשר למשמעות הסכום, ואנו מקבלים כי על-פניו מדובר בנסיבה מחמירה. אולם, צידה השני של המטבע בהקשר זה הוא, האם עדיין מדובר בחוב למס הכנסה

בגובה הסכום שמדובר בו. במילים אחרות, על כמה עומד החוב נכון ליום מתן פסק הדין. כדי שלא נובן שלא כראוי אנו שבים ואומרים, כי גובה סכום ההשמטה הוא רכיב מרכזי ודומיננטי לענין הענישה העומד על רגליו העצמאיות. דווקא משום כך, מן הראוי שבפני בית המשפט תהיינה עובדות מדוייקות עד לסוף הדרך".

11. בענייננו, הועמדה שומת המס לתקופה הרלוונטית לכתב האישום בהסדר עם פקיד השומה על סכום של 533,861 ₪ (נע/1); וקרן המס (בניכוי ריבית והפרשי הצמדה) עומדת על סך של כ-350,000 ₪ (נע/2).

12. אין חולק על כך שבית המשפט העליון הנחה את הערכאות הדיוניות להכביד את היד על עברייני המס, כדי הטלת ענישה הכוללת תקופות מאסר לריצוי בפועל. זאת, נוכח העובדה שהעבירות קלות מאוד לביצוע, קשות מאוד לגילוי ולאכיפה, ומבוצעות, בדרך כלל על ידי אזרחים "נורמטיביים". על כן, נדרשת ענישה מחמירה למען יראו וייראו.

מדיניות הענישה הנוהגת, נלמדת, בין היתר, מהפסיקה אליה הפנו ב"כ הצדדים -

רע"פ 7135/10 חן נ' מדינת ישראל (3.11.10) - השמטת הכנסה בסכום של 2.8 מיליון ₪; משך ההשמטה כ-4 שנים; סכום המס הנובע כ-300,000 ₪; הסרת המחדל לפני הגשת כתב האישום; על הנאשם נגזרו 18 חודשי מאסר.

רע"פ 7042/14 צבי נ' מדינת ישראל (11.11.14) - השמטת הכנסה בסכום של כ-3.5 מיליון ₪; בעבירות השמטת ההכנסה היו גלומות גם עבירות מע"מ בסך כ-500,000 ₪; משך ההשמטה כ-10 שנים; הסרת מחדל בשלב הערעור; בית משפט השלום גזר 22 חודשי מאסר במתחם הנע בין 18 ל-30 חודשי מאסר; בית המשפט המחוזי הקל ל-18 חודשי מאסר. בקשת רשות ערעור נדחתה.

רע"פ 3711/13 הושיאר נ' מדינת ישראל (16.7.13) - השמטת הכנסה של כ-2.7 מיליון ₪; משך ההשמטה כ-4 שנים; נאשם בעל עבר פלילי; הסרת מחדל בשלב הערעור; בית משפט השלום גזר 24 חודשי מאסר; בית המשפט המחוזי הקל ל-18 חודשי מאסר.

רע"פ 2894/17 עלי נ' מדינת ישראל (15.5.17) - השמטת הכנסה של כ-3 מיליון ₪ ועבירות מע"מ נוספות; משך ההשמטה כ-9 שנים; הסרת חלק מהמחדל בהסדר תשלומים; בית משפט השלום גזר 20 חודשי מאסר במתחם הנע בין 16 ל-36 חודשי מאסר; ערעורים הדדיים נדחו בבית המשפט המחוזי; בקשת רשות ערעור נדחתה.

עפ"ג (מחוזי ת"א) 31816-05-13 מדינת ישראל נ' נבון (7.10.13) - השמטת הכנסה של כ-3 מיליון ₪; משך ההשמטה כ-5 שנים; הנאשם הסיר את המחדל במלואו; נחתם עמו הסדר טיעון לפיו המאשימה תעתור לרף עליון של 14 חודשי מאסר שירוצו בפועל ואילו הנאשם יעתור לרף תחתון של 6 חודשי מאסר בפועל שירוצו בבודות שרות; בית משפט השלום קבע מתחם עונש הולם הנע בין 5 ל-15 חודשי מאסר וגזר על הנאשם 7 חודשי מאסר בפועל; חרף העובדה שבית המשפט המחוזי קבע ש"יש ממש בערעור המדינה", והוסיף ש"לו אנו בית משפט קמא, הדעת נותנת כי היינו מעמידים את תקופת המאסר שעל המערער לרצות על מספר חודשים גדול יותר ממה שפסק בית משפט קמא", הוא החליט שלא להתערב בעונש. נקבע שמדובר בהסדר "טווח" שיש ליתן לו משקל מירבי, שכן "נאשם המגיע להסדר

טיעון ומודה מכוחו, מצפה כי הדבר "ישתלם לו" גם בהיבט של אימוץ רף ענישה בתוך הטווח שנקבע". עוד קבע בית המשפט המחוזי כי הסרת המחדל איננה חזות הכל כשמדובר בעבירות מס. יש לה כמובן חשיבות והשלכה לענין הענישה, ואולם, היא איננה מאיינת את משמעותה המקורית של העבירה ואיננה מגמדת את הנתונים הספציפיים הרלבנטיים כגון: התקופה שלאורכה התמשך הביצוע, היקף הסכום וכיו"ב.

ע"פ (מחוזי מרכז) 43268-09-20 **פלג נ' מדינת ישראל** (24.1.21) - השמטת הכנסה של 4.3 מיליון ₪; משך ההשמטה 9 שנים; אופי ההשמטה - העלמת הכנסות שצמחו מריבית, דיבידנד ורווחים מניירות ערך אותם החזיק הנאשם בחשבונות בנק זרים, דהיינו "הכנסה פאסיבית"; בית משפט השלום קבע מתחם עונש הולם הנע בין 15 ל-36 חודשי מאסר וגזר על הנאשם 15 חודשי מאסר; בית המשפט המחוזי קיבל את הערעור והעמיד את עונשו של הנאשם על 9 חודשי מאסר בעבודות שרות; את ההקלה בעונש נימק בית המשפט בכך ש"עיקר העלמת המס אינה נוגעת למקור הכספים אלא לתשואה עליהם, כדוגמת ריבית ורווחי הון ממכירת ניירות ערך, ועל כן, המשקל שיש לתת להיקף ההכנסה הוא נמוך יותר". כן נקבע שכאשר מדובר בהכנסה פאסיבית, היקף ההכנסה נגזר בראש ובראשונה מסכום הקרן הראשוני ומהתקופה שבה הוחזקו הכספים.

[וראה פסקי דין נוספים אליהם הפנתה ההגנה: ת"פ (שלום ת"א) 22960-03-16 **מדינת ישראל נ' ערבליך** (9.4.18); ת"פ (שלום כ"ס) 28015-07-15 **מדינת ישראל נ' חאג' יחיא** (10.12.17); ת"פ (שלום ת"א) 20868-06-20 **מדינת ישראל נ' רפאלי ואח'** (13.9.20)].

13. נוכח הנסיבות הקשורות בביצוע העבירות, מידת הפגיעה בערכים החברתיים המוגנים ומדיניות הענישה הנוהגת, **אני קובע שמתחם העונש ההולם נע בין 10 ל-30 חודשי מאסר, לצד רכיבי ענישה נלווים.**

14. את עונשו של הנאשם החלטתי למקם **בתחתית** מתחם העונש ההולם. להלן נימוקיי -

א. היעדר עבר פלילי - הנאשם כבן 48, נעדר עבר פלילי מכל סוג ומין שהוא, אשר לו זו הסתבכותו הראשונה עם החוק.

ב. הודאה ונטילת אחריות - הנאשם הודה בהזדמנות הראשונה, נטל אחריות מלאה והביע צער וחרטה כנים.

ג. הסרת המחדל - הנאשם הגיע להסדר עם פקיד השומה, ולמעשה, **הסיר את המחדל**. בכך יש לראות נטילת אחריות אמיתית ורצון כן לכפר על המעשים ועל הפגיעה בקופה הציבורית.

ד. נסיבות אישיות - נלקחו בחשבון גם נסיבותיו האישיות והמשפחתיות של הנאשם - הוריו של הנאשם קשישים וחולים והוא מסייע לאחותו בטיפול בהם. אשת הנאשם אף היא אינה בקו הבריאות, היא אינה עובדת והוא המפרנס היחיד במשפחה. עוד לקחתי בחשבון את שירותו הצבאי המשמעותי של הנאשם בצבא, את מכתבי ההמלצה ואת התנדבותו המבורכת בעזר מציון.

ה. חלופה הזמן - מאז ביצוע העבירה האחרונה על ידי הנאשם (2017) חלפו כ-5 שנים.

ו. חסכון בזמן שיפוטי - הודאתו של הנאשם הביאה לחסכון בזמן שיפוטי ניכר.

15. ההגנה טענה שעל פי דו"ח הועדה הציבורית לבחינת מדיניות הענישה והטיפול בעבריינים (ועדת דורנר), יש להימנע מהטלת עונשי מאסר קצרים לריצוי בפועל, ויש להעדיף במקרים כאלה הטלת עונשי מאסר לריצוי בעבודות שרות. כידוע, במקרים רבים עברייני המס הם אנשים נורמטיביים ביתר תחומי חייהם, בעלי מידות טובות וללא עבר פלילי, ועל פי הפסיקה כאמור, שיקולי אינטרס ציבורי בדמות שיקולי הרתעה, ובכללם הרתעת הרבים, מקבלים בכורה בסוג זה של עבירות על פני נסיבות אישיות, גם לאור הקלות הבלתי נסבלת והפיתוי הרב לביצוען (ע"פ 8345/15 **אוחנה נ' מדינת ישראל** (19.9.17); רע"פ 1929/18 **אריאלי נ' מדינת ישראל** (26.4.18)). נקבע לא אחת שאפקט ההרתעה בעבירות כלכליות הוא בדרך כלל בעל משקל רב יותר מאשר בעבירות אחרות (**ענין אוחנה**, בפסקה 32). בע"פ 1656/16 **דוידוביץ נ' מדינת ישראל** (20.3.17) אף צוין כי המלצות הועדה הציבורית לבחינת מדיניות הענישה והטיפול בעבריינים (נובמבר 2015) (ועדת דורנר) בקשר לאפקטיביות ההרתעה שלצד עונש מאסר מאחורי סורג וברית, על נימוקיהן, מוגבלות בכל הנוגע לעבירות כלכליות, בשים לב למאפייני העבירות הכלכליות והנאשמים בהן בדרך כלל (**ענין דוידוביץ**, בפסקה 105).

יצוין, שנוכח העובדה שהרף התחתון של מתחם העונש ההולם בענייננו הועמד על 10 חודשי מאסר בפועל - **כאמירה נורמטיבית-ערכית-איכותית** - הרי שענישה של מאסר לריצוי בעבודות שרות אינה עומדת על הפרק.

16. לאור האמור לעיל, אני גוזר על הנאשם את העונשים הבאים:

א. 10 חודשי מאסר בפועל.

הנאשם יתייצב לריצוי עונשו ביום 15.2.23 שעה 10:00 בבית סוהר "הדרים" כשבידו תעודת זהות וגזר הדין.

מוצא בזאת נגד הנאשם צו עיכוב יציאה מן הארץ והוא יבוטל עם התייצבות הנאשם למאסר.

ב. 7 חודשי מאסר על תנאי למשך 3 שנים מיום שחרורו, והתנאי הוא שלא יעבור כל עבירת מס מסוג פשע.

ג. 3 חודשי מאסר על תנאי למשך 3 שנים מיום שחרורו, והתנאי הוא שלא יעבור כל עבירת מס מסוג עוון.

ד. קנס כספי בסך 10,000 ₪ או 30 ימי מאסר תמורתו. הקנס ישולם ב-20 תשלומים חודשיים, שווים ורצופים החל ביום 15.2.23.

זכות ערעור לבית המשפט המחוזי מרכז בתוך 45 יום.

ניתן היום, ה' טבת תשפ"ג, 29 דצמבר 2022, במעמד ב"כ המאשימה, הנאשם ובא-כוחו.

